

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*„Întreaga înfățișare a lui Hristos este smerită, simplă, fără slăviri și cinstiri...
Prin smerenie vine la pătimirea mântuitoare. L-a înfruntat pe diavol în față, cu
smerenie, și l-a dezarmat. – Părintele Iosif Vatopedinul*

Nr. 267 / 30 septembrie 2018

ARHIMANDRITUL IUSTIN MIRON

STAREȚUL MĂNĂSTIRII OAȘA
ȘUGAG, JUDEȚUL ALBA

CREDINȚĂ ȘI NEAM

Ați putea să faceți o radiografie a neamului nostru, cu bune și cu rele?

Referitor la neamul nostru, îmi amintesc de un cuvânt al lui Vulcănescu, care zicea că noi, românii, nu facem ceva că „se poate”, ci facem că „nu se mai poate” – și acesta este un defect. Când s-a putut, n-am făcut. Acum, când am ajuns că nu se mai poate, acum vrem să facem.

Am observat că în plan organizatoric și al unității am stat prost întotdeauna. Herodot spunea cu 500 de ani înainte de Hristos că dacii sunt cei mai viteji și mai drepti dintre traci, iar despre traci zicea că, dacă ar fi uniți, ar fi cel mai puternic popor din lume. Dar tot el spunea în continuare: „Dar ei niciodată nu vor putea fi uniți sub un singur rege tracic, de aceea vor fi de-a pururi slabi”. Și s-au confirmat aceste lucruri. Pe fond, asta am

văzut, că nu am fost uniți, nu suntem uniți nici acum și nu suntem nici organizați. Vedeți zona politică, partea de organizare și de conducere a poporului...

Ce avem noi ca puncte tari? Credința noastră. Înclinația noastră spre credință este, cred, calitatea noastră cea mai mare. Deși, încet-încet suntem și noi goliți de putere de către alte forțe externe, dar avem înclinația aceasta spre cele sfinte. Nu am fost centrați pe structuri mari, de asta am și rezistat în fața popoarelor migratoare, pentru că nu ne-am întemeiat pe chestiuni mari, exterioare (armată, organizare), ci mai mult pe familie, pe relația noastră cu Dumnezeu.

Vedeți că de asta au venit slavii și i-au slavizat pe toți, numai pe noi nu. De ce? Pentru că nu aveam niște structuri pe care ei să le dărâme. Noi aveam relația noastră cu Dumnezeu și cu familia. Acum sita este mult mai deasă și e lovită familia din plin, din plin... Mă bucur că aveți numele acesta de „Familia Ortodoxă” – foarte, foarte sugestiv.

Da, din păcate, familia e lovită cel mai mult. De ce se întâmplă acest lucru?

Pentru că asta a mai rămas și asta a ținut. Și la noi, poate și în alte părți, a fost lovită familia. În primul rând, femeia e lovită, e scoasă în față, „emancipată” și distrusă. Și automat atunci pică și copiii, și familia. Dar și tinerii, care sunt luați

cumva separat. E foarte deasă sita acum, nu mai e cum a fost în istorie, cândva, când familia scăpa. Acum nu mai scapă. Asta pentru că popoarele nu au încetat să se cucerească unele pe altele, deși sunt alte forme de cucerire acum.

Mereu am fost, cumva, într-o formă de vasalitate: ba a fost Imperiul Otoman peste noi și-a trebuit să plătim biruri, ba în Ardeal alții peste noi și tot așa. Acum e altă formă, Comunitatea Europeană – formă modernă, dar tot de stăpânire, tot de dominare, nu faci ce vrei. Ca să-i poți stăpâni pe oameni, ca să-i poți controla, ca să-i poți manevra trebuie să le distrugi sistemele valorice.

În mare, așa se lovește: în special în Biserică, în sistemul ei de valori, și după aceea în familie. Și, dacă-i dezbină până la individ, atunci mult mai ușor poți să-i controlezi.

De ce se spune că dezbinarea e cel mai mare defect al românilor?

Dezbinarea este o realitate foarte gravă pentru orice popor, dar este așa pentru că noi nu am reușit în planul unității decât foarte puțin și, atât cât am reușit, am reușit acasă, în familie și în Biserică. Fără credință, noi, românii, nu putem – nu mai suntem români, ne pierdem cu totul. Noi nu avem o morală laică, ci doar una religioasă, bisericască. A picat asta? A picat tot, pentru că

societatea nu are o morală laică, cum au, spre exemplu, nemții. Ei au valorile lor morale laice, nu religioase, prin care se țin. Noi nu avem asta.

Sursa: **Arhimandritul Iustin Miron**, *Fără neam suntem fără familie în Revista „Familia Ortodoxă”*, Nr. 112, Mai, 2018

ARHIEPISCOPUL AVERCHIE TAUȘEV

1906 – 1976

CURSA VIEȚII MODERNE

Întregul stil de viață al omului modern este organizat în așa fel încât să nu mai existe loc pentru o viață duhovnicească adevărată. Cei care caută o viață duhovnicească inevitabil cad în deznădejde conduși din ce în ce mai adânc în mlaștina lumească. Însuși pulsul

vieții moderne este tensionat refuzând să îi acorde omului singurătatea necesară introspecției, creând o atmosferă ostilă unei vieți duhovnicești. Omul modern este precum un șurub sau o cremalieră din mașinăria gigantică a culturii materialiste. Acesta își pierde individualitatea și aleargă precum un hamster pe roata din cușca sa.

Timpul înseamnă bani este lozinca modului de viață al omului modern care nu mai acordă timp introspecției, nu mai dă atenție la mișcările duhului și la vocea propriei conștiințe. Acest stil de viață nebun și agitat ne consumă în totalitate, ne seacă de energie și astfel nu ne mai lasă timp pentru a ne dezvolta, cerință necesară vieții duhovnicești. Singura dorință rămasă este aceea de a fi distrat, relaxat și de a scăpa o clipă de acest mecanism apărător al vieții. Drept urmare, feluritele manifestări ale divertismentului ieftin, superficial, există din abundență – filme, spații de petrecere a timpului liber. Fără îndoială aceasta este cursa vieții moderne, stricând tot ce este sănătos în om. Este rodul inevitabil al culturii moderne, al persoanei care a renunțat la Dumnezeu și a pus la temelia vieții sale duhul mândriei omului de a se mulțumi pe sine.

Toate mijloacele de divertisment moderne acționează precum alcoolul și cocaina asupra contemporanilor noștri.

Divertismentul contemporan adoarme viața duhovnicească din om, paralizează impulsurile spirituale și suprimă vocea conștiinței și a normelor morale. Puțin câte puțin, omul coboară de la firesc la carnalitate vulgară devenind un trup fără suflet, potrivit cuvintelor psalmistului: „*Că eram fără de minte și nu știam, ca un dobitoc eram înaintea Ta*” (Ps. 72, 22). Tulburătoarea sentință dumnezeiască, cândva îndreptată către contemporanii dreptului Noe care au pierit în potop este acum îndreptată spre acești oameni: „*Dar Domnul Dumnezeu a zis: «Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia pentru că sunt numai trup»*” (Fc. 6, 3).

Ultimele evenimente din istorie dovedesc cât de distrugător este

pentru om să uite de viața duhovnicească, să o înlocuiască cu gândirea lumească pentru ca, mai apoi, să cadă într-o depravare totală. Așadar, este limpede că singura salvare a omenirii de la distrugere este viața duhovnicească, însă nu cea „viață duhovnicească” oferită de moderniști prin ghidul cultural care falsifică și înlocuiește „spiritualitatea” cu „gândirea lumească”, ci viața duhovnicească adevărată, manifestată prin nădejdea către Dumnezeu, prin căutarea împărtășirii cu El și dorința de a trăi după voia Sa cea sfântă.

Sursa: **Arhiepiscopul Averchie Tausev**, *Nevoința pentru virtute. Asceza într-o societate modernă secularizată*, Editura Doxologia

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>2 octombrie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă <i>6 octombrie</i>	18:00	Vecernia
Duminică <i>7 octombrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a 20-a după Rusalii</i> → <i>Învierea fiului văduvei din Nain</i>

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală